

Isten véled, édes piroskám?!

Indul a piroška kisvonat Kecskemétről, hogy Lajosmizsére és a közbeeső megállókhöz elvigye az utasokat. Egykocsis dízeljárat, fülkéjében elől Kolozsi Pál. Harmincnégy éve mozdonyvezető. Vasúti járműlakosnak tanult, ám ez a mesterség ma már fabatkát sem ér, a bizonyítványát szöggre akaszthatja.

Még jó, hogy van a piroška! Csakhogy meddig? Izgató kérdés ez utasnak és vasutasnak, hiszen a kisebb távú mellékvonalak mentéről riasztó hírek érkeznek mostanában. Kecskemétről Fülöpszállásra március 3-án lehetett utoljára vonattal utazni. Felszámolták a személyszállítást, csak két tehervonatnak szabad a pálya. Bánatukban többen sírtak az utolsó járat búcsúztatásánál. Virágokat hoztak, temetni a személyfuvarozást. Az iskolások saját rajzaikat függesztették ki a fülöpi állomáson, emlékeztetve, hogy a Rapi család, Kecs-kés néni és Galambházáról is többen a kis piros vonattal értek célba. Csupán 20 liter gázolajat fogyasztott el a piroška, mialatt a megveszékelyről megérkezett Fülöpszállásra. Nem volt valami nagyétkű!

Szorongó érzésekkel szállnak fel az utasok a vasútsorvasztó események hal-

latára itt, a Kecskemét-Lajosmizsei szakaszon is.

– Reggel tele a vonat, 38-40-en is utaznak – mondja Bera Lajosné, felsőmén-teleki nyugdíjas tanítónő. – Most, délelőt is ülnek rajta legalább tízen. Nem szennyezi úgy a levegőt, mint a

Bera Lajosné a vonaton

busz és más gépkocsik. Ómlik a füst, amerre mennek!

Bera Lajosné látja, mennyire elnéptelenednek a tanyák. Egyikre-másikra a gyászlobogót is kitűzhetnék. Viszont szokott találkozni egy Juliska néni nevű, 90 éves asszonnyal, aki hetente 2-szer jár bevásá-

rolni Alsómén-telekről Kecskemétre: Számára és hozzá hasonlóan más idősöknek is ez a vonat az egyetlen köldökcsinór a lakóhely és a két város között.

– Átalakulóban a megállóhelyek környéke. Akikkel beszélék, elmondják: valaki vett egy tanyát, hozzá halasztavat épített és pontyokat telepített bele. Családjával és baráti társaságával a hétvégeket ott tölti. Ők már nem vasúton utaznak Klábertelep vagy Nagynyír megállóhelyéről, hanem autóval, hiszen az kényelmesebb és gyorsabb.

Az egyedi esetek azonban ritkábbak, mint a köznapi, életszerű helyzetek. A kis helységek többsége kiesik az elérhető buszjáratok út-vonalából. A mén-teleki Vakulya József a piros vonattal közlekedve tudja leg-hamarabb megközelíteni a kecskeméti Nyíri úti kórhá-zat, ha Máriaváros állomá-sán leszáll. Gyakran jár or-vosi kezelésre. Tóth Károly-

Kolozsi Pál mozdonyvezető

lyal együtt nem sok jót olvas ki abból a látványból, ami út közben eléjük tárul. Lepusztult megállók. Mén-telek WC.-jének kiverve az összes ablaka. Nagynyír tábláját megette a rozsdá. Másutt omló vakolatok és berácsozott ajtók sejtetnek valami rosszat. Közel a vég?

Kőváry Antal, a Vasutasok és Közlekedésben Dolgozók Demokratikus Munkás-tanácsának elnöke Lajosmizse polgármesterével együtt küzd a kecskemét-lajosmizsei vasútvonal megmaradásáért. Azt vallja:

– A szabad helyváltoztatás közszolgáltatói közlekedési eszközzel alkotmányos állampolgári jog. Amit ma-napság művelnek a vasúti mellékvonalakkal, közszol-gálat elleni bűncselekmény.

- kohl -